

„יש אופנה חדשה של מיני-נביאים למקסי-חורבו...“

„העיקר הוא שהפסקת-האש קיימת, וממשיכה להתקיים!“

„להפסיק את ההתחכמויות, ולדהור אל השלום!“

קנוניות — קנוניה אמריקאית-מצרית, קנוניה אמריקאית-סובייטית או קנוניה משולשת* — אלא לדהור לקראת הסדר, אם ישנה אפי שרות להסדר.

לא ללכת בדרך של כל מיני התחכמויות קטנות, לא להתחכך על דברים קטנים שאינם מהותיים.

למה להתעקש, למשל, על דבר כמו מקום המשאומתן? למה להתעקש על דברים לא מהותיים אחרים, במקום להתיי עקש על דברים שהם מהותיים, שעליהם אני מציע ואני דורש להתעקש? למשל, צריך להתעקש על סידורי הביטחון...

איסר הראד: הזאת הטילים זה דבר מהותי או לא?

אורי אבנרי: יש להתעקש על מהות השלום, על הגבול החדש (ולא על מקומו), על מהות היחסים שייחצרו מחר.

אין טעם להתעקש על מילים, על זיסטות ועל דברים קטנים מסוג זה, שאולי הצד השני, החי באחירה של דמאוגיה המונית, זקוק להם, אך אנחנו איננו זקוקים לזה.

את מצב הכוחות. אני מניח שממשלת-ישראל לקחה אפי שרות זו בחשבון.

שמואל תמיר: אתה סניגור טוב לפעולות של נאצר.

אורי אבנרי: איני חושב ששרי-הביטחון הוא אדם נאיבי באופן מיוחד. אנחנו יודעים מהנסיון של עצמנו שבכל הפסקת-אש שאי-פעם היתה אצלנו, בהפוגה הראי שונה ובהפוגה השנייה של מלחמת-העצמאות, ובכל הפוגי גות שהיו לאחר-מכן, תמיד היו ברגע האחרון, בשנייה האחרונה ואפילו בשנייה הראשונה של ההפוגה, נסיונות לשנות עד כמה שאפשר את העובדות שיוקפאו בהפסקת-האש.

עשינו פעם סרט — גבעה 24 אינה עונה — שהיה מוקד דש כולו לתיאור מה שקורה בשעות האחרונות לפני הפסקת-אש.

העיקר הוא: יש הפסקת-אש!

גם המעשה החמור הזה אינו צריך להשכיח לרגע מליבנו שבכל זאת נפל הדבר הגדול הזה, שיש הפסקת-אש. אנחנו חיים ביום השישי של הפסקת-האש.

נאמו של אורי אבנרי על פרשת הטילים, ביום האחרון של מושב הכנסת, נקטע עלידי קרי-אוהבינוים רצופות מספסלי גח"ל. להלן הקי-טעים העיקריים:

אורי אבנרי: ... אם נכון הדבר שטילים סובייטיים זזו לעבר-התעלה, הרי זה דבר חמור, ואף חמור מאוד. אבל עם כל החומרה, אין זה חורבן ישראל.

בימים האחרונים נפוצה כמדינה הזאת אופנה של נביאי-חורבן.

אני מכבד את חברי-הכנסת בגין ואוהב לשמוע את נאוי-מיו. כשהוא מצביע בסינונו הקיצוני על הסכנות שהוא רואה אותן — הרי זו זכותו. ואם הוא מאמין בהן — זו גם חובתו.

אבל קצה נפשי ככל אותם המחקים אותן, באופנה החדשה של מיני-נביאים למקסי-חורבן.

צבי צימרמן (גח"ל): האם אתה מעדיף נביאי-סקר?

אורי אבנרי: איני מאמין שנביאי-חורבן הם נביאי-אמת.

מתי זזו הטיילים?

לנו יש עם סביר, המקבל דברים סבירים, ולכן אנחנו יכולים לוותר על כל ההתחכמויות שנועדו לצורכי פנים בלבד.

להכיר בפלסטינים — מיד!

ההצעה שלי לסדר-היום כוללת גם נושא שני: „המשך פעולות החבלה“.

אתמול חברי-הכנסת בגין הילך עלינו אימים — פה אני יכול להשתמש במילה זאת — לגבי הקטיושות של הפיי דאיון במצב שייחצרו.

מנחם בגין: עלול, לא ייווצר, אלא אם המדיי ניות שלך תתקבל.

אורי אבנרי: אם המדיניות שהממשלה החי לטיה עליה, ושאתה אומר כי היא קיבלה אותה ממני, תתבצע.

אני מקבל את דבריך על הסכנה הנוראה. אבל אני חושב שהצבעת על נקודה חשובה ביותר, שאני מטיק ממנה מסקנה שונה משלך — כרגיל.

סכנת הפיזאיון צריכה להזכיר לנו שקיים הגורם הפלסטיני. הוא ישנו, והוא לא ייעלם מעצמו.

אם אנחנו נעשה הסדר-שלום, וגם את נת-קדם לקראת הסדר-שלום, מכלי לקחת בחשי כון את הגורם הזה, מכלי לתת פתרון לגורם הזה, הרי הסדר-השלום — כאשר יושג — יהיה בעל ערך מוגבל.

איסר הראד: חזון ישעיהו, תחיית המתים.

אורי אבנרי: נובעת מכך המסקנה, שאין לנו עניין, ברגע זה, לכבול את התארגנות הגורמים הפלסטיניים בשטח חים המוחזקים, שהם הגורמים המתונים בעם הפלסטיני. יש לנו עניין, ברגע זה, לאפשר ולעודד התארגנות הגורמים הפלסטיניים בשטחים המוחזקים והקמת גוף פלסטיני ייצוגי בשטחים המוחזקים, לדעת כל המשקיפים, רוב הפלסטינים בשטחים המוחזקים הם בעד הסדר-שלום, ותומכים כיום בעבר-אלינאצר ולא בסינאיון.

אני מציע לממשלת-ישראל לשקול את הי אפשרות להכריז על מתן חופש התארגנות — לא אנטי-ביטחונית, כי אם במיסגרת הביטי חון — לאוכלוסייה הפלסטינית בשטחים הי מוחזקים, ולהודיע מראש על נכונותה לשתף גורם פלסטיני כזה בצד במשאומתן ובהסדר-השלום.

זברים אלה התייחסו לדבריו של משה סנה, שדיבר שוב על קנוניה אמריקאית-סובייטית נגד ישראל.

נראה שלא נורה אף כדור אחד, או כימעט לא נורה אף כדור אחד.

אם חייל פלוני או אלמוני רואה לפניו את מי שהיה

ביום השישי של הפסקת-האש

אתמול מטרה לירי בלתי-מוסד, ויורה לעברו, זה בתדאי חמור, אבל זו לא הסרה אמיתית של הפסקת-האש.

מנחם בגין: לפחות תוסיף: בחזית המצרית. אורי אבנרי: היום עוד אדבר על החזית השנייה. הצעתי לסדר-היום מתייחסת גם לנושא הזה.

בנימין הלוי: אבל הטילים יותר חשובים מהכדורים!

אורי אבנרי: חברי-הכנסת הלוי, הדבר החי שוב הוא שיש הפסקת-אש, שנוצרה אויורה חדשה. הפסקת-האש אינה דבר פורמלי. זהו מצב חדש, אווירה חדשה, התפתחות חדשה הצי ריכה להוביל — כך אני מקווה — לא לחידוש הלוחמה, אלא להסדר של שלום.

מהי המסקנה?

מהי המסקנה שיש להסיק ממה שקרה? לא להלך אימים על המדינה ולדבר על

מנחם בגין: מעולם לא התנבאתי לחורבן, אלא אמרתי שיש יוזמות העלולות להמיט עלינו אסון. חובתי לומר זאת.

אורי אבנרי: עובדה היא שבמרכז המפלגה שלך קם איש נכבד מאוד והשמיע בקשה קולנית, שתפסיק לנבא חורבן ושתתן קצת תקווה לעם הזה. משמע שאיש בתנועה שלך התרשם שדבריך הם נבואות חורבן.

מנחם בגין: אני אחכה לקריאות שיהיו בוועיי דה שלך!

אורי אבנרי: גם שם יהיו, אני מקווה.

עולם של שדים ורוחות

אורי אבנרי: כבוד היושב-ראש, איננו חיים בעולם של שדים ורוחות, ולא בעולם של קנוניות וקונספירציות. מי שחי בעולם כזה, גוזר על עצמו מהשבה אי-רציונלית.

כמה פעמים נעש אצלנו מעשים אי-רציונליים בגלל העי-לאת רוחות מסוג זה?

האם שכחנו איך המציאו אצלנו את פצצת-הקובלט המצי-רית — וחברי-הכנסת הראל זוכר את הדברים יותר טוב ממני — ואמרו שהנה מצריים מייצרת פצצה נוראה, והביי או איוה מיסמך מפוברק.

היום אנחנו יודעים שזאת היתה כדיתה! האם שכחנו איך הילכו אימים על המדינה הזאת, בעניין המדענים הגרמניים?

היום אנחנו יודעים שהמדענים הגרמניים האלה היו אסון למצריים, אבל לא לנו. הם הולידו את עבר-אלינאצר שזולל.

מי הביא את הטילים?

איזה מין עיוות הוא לטעון שהטילים באו בגלל תוכנית רוג'רס! האמת הפשוטה היא שתוכנית רוג'רס באה בגלל הטילים.

אותם המקוננים היום על הימצאות הטילים ליד התעלה — איסה הו, כאשר החליטה הממשלה על הפצצת מצריים לעומק, החלטה שחרמה בלי ספק תרומה נכבדה להופעת הטילים?

גבעה 24 אינה עונה

העובדה היא, כנראה, שבשעות הראשונות לכניסת הפס-קת-האש לתוקפה, או בשעות האחרונות לפני כניסתה לתוקפה — נעשו דברים כדי לשנות ברגע האחרון ממש

רים סוציאליים, ושעבורם עליה ניכרת בי-שכרה-הדירה פירושה — התערעורת התקי ציב המשפחתי.

כל זה, בנוסף לשוקולים הנוכי עיב ממיקום המושכר, מגודלו של המושכר, מטיבו, ממצב החזקתו או הנוחתו.

להביא בחשבון מצב סוציאלי, כי האזרחים שחים בפני החוק, אבל כאן אין זה ביתי דין רגיל. כאן בית-המשפט מוכרח להבטי בחשבון את ההבדל הניכר בין אותו עורך-דין, שמצבו הכלכלי מזהיר, והוא מנצל את החוק הזה כדי לפטור עצמו מתשלום שכר-דירה אמיתי, לבין רבבות דיירים שהם מיק-

שליש מדמי-המפתח, הרי הוא קיבל כבר כימעט את כל השקעתו. דינו לא צריך להי-יות כדין בעל-בית שמעולם לא קיבל את חלקו בדמי-מפתח עבור הדירה.

נקודה שלישית: המצב הסוצי-יאלי של הדייר. אני יודע ששום בית-משפט איננו צריך

פט: האם אותה דירה החליפה דיירים מיספר פעמים ושולמו עליה בכל פעם דמי-מפתח?

אם אותה דירה מעולם לא עברה לידיים אחרות — והו מיקרה אחד; ואם באותה דירה התחלפו הדיירים שלוש פעמים תוך התקופה הזו, ובעל-הבית קיבל בכל פעם